

forstaa, at man anbefaler dette Lovforslags Vedtagelse i dette Øjeblik, hvor vi staaar overfor vigtige udenrigspolitiske Begivenheder. Vi ved jo, at man netop i disse Dage, maaske netop i Dag, er inde i Brændpunktet med Hensyn til, hvilke Følger det vil faa, at Tyskland nu skal optages i Folkenes Forbund. Der er en meget betydelig Spænding dernede, og man kan vel ikke sige noget aldeles bestemt om, hvorledes Udviklingen vil foregaa. Vi ved ogsaa, at vi staaar i Forhandling med Tyskland om en Voldgiftstraktat. Vi paa-skønner i allerhøjeste Grad, at man over-alt, hvor der er nogen Mulighed derfor, faar Voldgiftstraktater, og at der i saadanne Traktater overhovedet ikke er noget undtaget, men at *alt* til syvende og sidst skal afgøres gennem Voldgift af upartiske Dom-mere. Vi staaar umiddelbart foran den Nedrustningskonference, der skal afholdes, og som der har været talt saa længe om. Hvis der ikke sker noget katastrofalt i Folkenes Forbund i disse Dage, har vi vel Vished for, at der i Maj Maaned, altsaa om ganske kort Tid, afholdes en Nedrustnings-konference, hvor hele det militærpolitiske Problem indenfor Folkeforbundet skal tages op til særlig Behandling. Vi ved, at det er et Spørgsmaal, man har beskæftiget sig med det ene Aar efter det andet ved Møder i Genève, man er ikke kommet ret vidt, og derfor har man nu fundet sig foranlediget til at træffe Beslutning om en særlig Ned-rustningskonference i Maj dette Aar. Alt-saa: Lige foran en saadan Konference anbe-faler man fra Regeringens Side med et lille, knebent radikal-socialdemokratisk Flertal at gennemføre et Forslag som det, vi nu har til tredie Behandling. Man ved ikke, hvad der kommer frem paa denne Nedrustnings-konference, men man ved i alt Fald, at der vil komme til at foregaa en meget vigtig Forhandling dér, og der er vel heller ikke Tvivl om, at der dér vil blive rejst en For-handling om saadanne Problemer, der i allerhøjeste Grad maatte interessere Dan-mark. Det er derfor det mest ugunstige Tidspunkt, der overhovedet kan tænkes, lige inden vi skal deltage i en saadan Kon-ference, og uanset hvad der maatte ske, at gennemføre det her foreliggende Forslag. Jeg tror ikke, man paa den Maade vinder Respekt for os, jeg tror, at det vil medføre, at man i liden Udstrækning vil lægge Vægt paa de Udtalelser, der fra dansk Side maatte blive fremsat ved denne Konference. Naar man staaar i en Forening, og vigtige Spørgs-maal skal behandles, ser det mere end

mærkeligt ud, at et enkelt Medlem forud handler paa egen Haand og ikke bryder sig om, hvad der eventuelt maatte blive vedtaget i Foreningen.

Den Betænkning, der er afgivet fra Flertallets Side, forekommer mig i flere Henseender at være særdeles karakteristisk. Jeg skal citere nogle Linier af, hvad Flertallet her skriver: „Flertallet ser ikke nogen Grund til at afvente Afslutningen af den dansk-tyske Voldgiftstraktat eller den fore-staaende Nedrustningskonference. Den første kan bidrage til at betrygge Forholdet mellem Tyskland og Danmark, men de Grunde, hvorpaa Flertallet bygger sin Opfattelse af Danmarks militære Stilling, er lige afgørende, hvad enten en saadan Traktat faar et noget mere eller noget mindre til-fredsstillende Indhold.“ Man anerkender naturligvis det Arbejde, der her skal gøres, men hvad enten denne Traktat faar det ene eller det andet Indhold, faar det aldeles ikke nogen Indflydelse paa Flertalspartiernes Holdning med Hensyn til det militær-politiske Problem. Og med Hensyn til Ned-rustningskonferencen, som man ogsaa om-taler, siger Flertallet, at „sely om den kom-mende Nedrustningskonference foreløbig kun bringer beskedne Resultater eller endog helt mislykkes“ — tager man heller ikke noget Hensyn dertil. Disse Udtalelser er, som sagt, særdeles karakteristiske. Uanset hvad der i det hele taget sker, er man fuldt færdig med sin Stilling, den har man taget, og man bryder sig fejl om, hvad der over-hovedet kommer frem paa Nedrustnings-konferencen. Jeg tror, at de Herrer her er gaaet videre, end de i Virkeligheden kan holde til. Hvis der virkelig for Alvor bliver Tale om Forhold, der i høj Grad berører vort Land, og hvis der gives ret bestemte Vejledninger, vil jeg alligevel til den Tid se, om man kan holde fast ved den Teori, at man uanset, hvad der sker paa en saadan Konference, har sit Standpunkt fuldt og helt færdigt, der er ikke noget som helst at ændre eller tage Hensyn til. Jeg synes, de Herrer spiller højt Spil, netop fordi vi — jeg kommer stadig tilbage til dette — maa være loyale i vor Holdning som Medlem af Folkenes Forbund. Det er i Sandhed en svag Institution, og derfor har alle Magter, baade smaa og store, den Pligt at være loyale og at staa solidariske, at handle paa Linie med de andre Magter. Men det er netop det, man aldeles ikke vil gøre ved det, man nu fra radikal-social-demokratisk Side agter at vedtage.

Naar jeg nu sammenligner de Udtalelser,